

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1074/2013,

annettu 18 päivänä lokakuuta 2013,

tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten postisiirtolaitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta

(EKP/2013/39)

(EUVL L 297, 7.11.2013, s. 94)

Oikaistu:

► **C1**

Oikaisu, EUVL L 319, 29.11.2013, s. 44 (1074/2013)

▼B

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1074/2013,
annettu 18 päivänä lokakuuta 2013,
tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten
postisiirtolaitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia
euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta
(EKP/2013/39)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/1998 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tilastointiin liittyvistä tiedonantovaatimuksista sellaisten postisiirtoa hoitavien laitosten osalta, jotka ottavat vastaan talletuksia muilta euroalueella olevilta kuin rahalaitoksilta, 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8) ⁽²⁾ on muutettava huomattavasti erityisesti Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 ⁽³⁾ johdosta; siksi se on selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tilastoihin liittyvien Euroopan keskuspankin (EKP) tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:llä on oikeus kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä. Saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan postisiirtolaitokset kuuluvat tietojen antajien perusjoukkoon siltä osin kuin se on tarpeen EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi raha- ja rahoitustilastojen aloilla.
- (3) Postisiirtolaitoksia koskevien tietojen pääasiallisena tarkoituksena on antaa EKP:lle riittävät tilastotiedot postisiirtolaitosten alasektorin rahoitustoiminnasta jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), joita tarkastellaan yhtenä talousalueena.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 184, 6.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

▼B

- (4) Rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan nojalla varsinainen tiedonantajien joukko koostuu kyseisessä asetuksessa euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista rahalaitoksista.
- (5) Euroalueen raha-aggregaatit ja niiden vastaerät on johdettu pääasiallisesti asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) nojalla kerätystä rahalaitosten tasetiedoista. Euroalueen raha-aggregaatit eivät kuitenkaan sisällä ainoastaan rahalaitosten monetaarisia velkoja euroalueen kotimaisille muille kuin rahalaitoksille, valtionhallintoa lukuun ottamatta, vaan myös valtionhallinnon monetaariset velat euroalueen kotimaisille muille kuin rahalaitoksille, valtionhallintoa lukuun ottamatta.
- (6) Joissakin euroalueen jäsenvaltioissa postisiirtolaitokset eivät kuulu asetuksella (EU) N:o 549/2013 vahvistetun uudistetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (jäljempänä 'EKT 2010') mukaiseen valtionhallinnon sektoriin eivätkä ne ota vastaan talletuksia ainoastaan kansallisten valtiokonttoriensa puolesta, vaan ne voivat tehdä sen omaan lukuunsa.
- (7) Postisiirtolaitokset, jotka ottavat vastaan talletuksia, harjoittavat tässä suhteessa samanlaista toimintaa kuin rahalaitokset. Kummankin tyyppisiin yksiköihin tulisi tämän vuoksi soveltaa samoja tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia siltä osin kuin kyseiset vaatimukset ovat niiden liiketoiminnan kannalta relevantteja.
- (8) On tarpeen varmistaa, että postisiirtolaitosten vastaanottamia talletuksia koskevia tilastotietoja käsitellään yhdenmukaisesti ja niiden saatavuus taataan.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luotamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:llä on oikeus määrätä seuraamuksia tietojenantajille, jotka eivät noudata EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetettuja tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tiedonantajilla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa "tietojen antajilla" ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

▼B

- 2) 'postisiirtolaitoksella' postitoimistoa, joka kuuluu sektoriin "yritykset" (EKT 2010:n sektori 11) ja joka postipalvelujen tarjoamisen lisäksi ottaa euroalueen kotimaisilta muilta kuin rahalaitoksilta vastaan talletuksia rahansiirtopalvelujen tarjoamiseksi tallettajilleen;
- 3) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa postisiirtolaitoksella on kotipaikka.

*2 artikla***Varsinainen tiedonantajien joukko**

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu euroalueen jäsenvaltioiden alueella olevista kotimaisista postisiirtolaitoksista.
2. Johtokunta voi laatia luettelon niistä postisiirtolaitoksista, joihin tätä asetusta sovelletaan, ja ylläpitää sitä. Kansalliset keskuspankit ja EKP toimittavat tämän luettelon ja sen päivitykset asianomaisten postisiirtolaitosten saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, myös sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten postisiirtolaitosten pyynnöstä paperimuodossa. Luettelo laaditaan ainoastaan tiedoksi. Jos luettelon viimeisin käytettävissä oleva versio on virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia postisiirtolaitokselle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, sikäli kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.
3. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää postisiirtolaitoksille poikkeuksia tämän asetuksen mukaisesta tilastotietojen tiedonantovaatimuksesta, mikäli vaaditut tilastotiedot kerätään jo muista saatavilla olevista lähteistä. Kansalliset keskuspankit tarkistavat tämän ehdon täyttymisen hyvissä ajoin, jotta ne voivat tarvittaessa myöntää tai kumota poikkeuksia kunkin vuoden alusta alkaen EKP:n kanssa sovitulla tavalla.

*3 artikla***Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset**

1. Varsinainen tiedonantajien joukko antaa kuukauden lopun tasetaan koskevat kuukausittaiset tilastotiedot kantatietoina asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.
2. Tässä asetuksessa vaadittavat tilastotiedot, jotka on täsmennetty liitteissä I ja II, koskevat liiketoimintaa, jota postisiirtolaitokset harjoittavat omaan lukuunsa.
3. Tämän asetuksen nojalla vaaditut tilastotiedot annetaan tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien, liitteessä III esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti.
4. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten vaatimusten mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että näillä tiedonantomenettelyillä saadaan tässä asetuksessa vaadittavat tilastotiedot ja että tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen tarkka valvonta liitteessä III tarkoitettulla tavalla on mahdollista.

▼B*4 artikla***Sulautumiset, jakautumiset ja uudelleenjärjestelyt**

Jos kyseessä on sulautuminen, jakautuminen tai muu uudelleenjärjestely, joka saattaa vaikuttaa tilastotietojen antamista koskevien velvollisuuksien täyttämiseen, tiedonantaja ilmoittaa, sen jälkeen kun aikomus tällaisen toimen toteuttamisesta on tullut julkiseksi ja kohtuullisessa ajassa ennen kuin se tulee voimaan, asianomaiselle kansalliselle keskuspankille suunnitelluista menettelyistä tämän asetuksen mukaisten tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten täyttämiseksi.

*5 artikla***Toimitusajat**

Kansalliset keskuspankit toimittavat 3 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla ilmoitettavat tilastotiedot EKP:lle viimeistään 15. pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen kuukauden päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin niiden on saatava tiedot tiedonantajilta tämän määräajan noudattamiseksi.

*6 artikla***Kirjanpitosäännöt tilastointia varten**

1. Ellei 2 tai 3 kohdasta muuta johdu, kirjanpitosäännöt, joita posti-siirtolaitokset noudattavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tietoja antaessaan, ovat pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ⁽¹⁾ kansallisten täytäntöönpanosäännösten ja muiden sovellettavien kansainvälisten kirjanpitosäntöjen mukaisia.
2. Talletusvelat ja lainat ilmoitetaan kuukauden lopussa maksamatta olevan nimellispääoman suuruusina. Talletusvelkoja ja lainoja ei nettouteta mitään muita saamisia tai velkoja vastaan.
3. Kaikki rahoitussaamiset ja -velat ilmoitetaan bruttomääräisinä tilastointia varten, tämän vaikuttamatta euroalueen jäsenvaltioissa voimassa oleviin kirjanpito- ja nettoutuskäytäntöihin.
4. Kansalliset keskuspankit voivat sallia, että lainat, joista on tehty varaus, ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia ja että ostetut lainat ilmoitetaan hankintahetkellä sovittuun hintaan, sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset tiedonantajat noudattavat näitä ilmoituskäytäntöjä.

*7 artikla***Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu**

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin varsinaiseen tiedonantajien joukkoon kuuluva posti-siirtolaitos ei täytä liitteessä III säädetyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

▼B*8 artikla***Tietojen antaminen ensimmäisen kerran**

Ensimmäiset kuukausittaiset tiedot annetaan joulukuun 2014 tilanteesta.

*9 artikla***Kumoaminen**

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8) 1 päivästä tammikuuta 2015.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*10 artikla***Loppusäännökset**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

▼B

LIITE I

TILASTOINTIIN LIITTYVÄT TIEDONANTOVAATIMUKSET

▼C1

TASE-ERÄT	Euroalue																		
	Rahalaitokset	A. Kotimaiset									B. Euroalue (muut kuin kotimaiset)								
		Rahalaitokset	Muut kuin rahalaitokset								Rahalaitokset	Muut kuin rahalaitokset							
			Julkisyhteisöt (S.13)		Muut kotimaiset sektorit							Julkisyhteisöt (S.13)		Muut kotimaiset sektorit					
	Valtionhallinto (S.1311)	Muut julkisyhteisöt	Yhteensä	Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124)	Muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127)	Vakuutuslaitokset (S.128)	Eläkerahastot (S.129)	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14+S.15)		Valtionhallinto (S.1311)	Muut julkisyhteisöt	Yhteensä	Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot (S.124)	Muut rahoituksen välittäjät + rahoituksen välitystä avustavat laitokset + konsernisisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainajat (S.125 + S.126 + S.127)	Vakuutuslaitokset (S.128)	Eläkerahastot (S.129)	Yritykset (S.11)	Kotitaloudet + kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (S.14+S.15)
VASTAAVAA																			
1 Käteinen																			
1e Josta euromääräisenä																			
2 Lainat																			
enintään 1 vuoden																			
yli 1 vuoden mutta enintään 5 vuoden																			
yli 5 vuoden																			
3 Hallussa olevat velkapaperit																			
3e Euromääräiset																			
enintään 1 vuoden																			
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuotta																			
3x Valuuttamääräiset																			
enintään 1 vuoden																			
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuotta																			
4 Rahamarkkinarahasto-osuudet																			
VASTATTAVAA																			
5 Talletukset																			
5e Euromääräiset																			
5.1e Yön yli -talletukset																			
5.2e Määräaikaiset																			
enintään 1 vuoden																			
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuotta																			
5.3e Irtisanomisehtoiset																			
enintään 3 kuukauden (*)																			
5.4e Repot																			
5x Valuuttamääräiset																			
5.1x Yön yli -talletukset																			
5.2x Määräaikaiset																			
enintään 1 vuoden																			
yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuotta																			
5.3x Irtisanomisehtoiset																			
enintään 3 kuukauden (*)																			
5.4x Repot																			

(*) Sisältää ei-siirtokelpoiset avistalletukset.

LIITE II

TILASTOINTIIN LIITTYVIÄ TIEDONANTOVAATIMUKSIA KOSKEVAT MÄÄRITELMÄT

Konsolidointi saman kansallisen alueen tilastoinnissa

Tilastointia varten postisiirtolaitokset konsolidoivat kaikkien samalla kansallisella alueella sijaitsevien toimipaikkojensa (rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka ja/tai sivukonttorit) liiketoiminnan. Tilastoinnissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää konsolidointia.

- a) Mikäli emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt ovat samassa jäsenvaltiossa sijaitsevia postisiirtolaitoksia, emoyhtiö saa ilmoittamissaan tilastotiedoissa konsolidoida myös näiden tytäryhtiöidensä liiketoiminnan.
- b) Mikäli postisiirtolaitoksella on sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan rekisteröidyn toimipaikan tai päätoimipaikan on pidettävä saamisia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan sivukonttorin on pidettävä saamisia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitseva rekisteröity toimipaikka, päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat kotimaisia muissa euroalueen jäsenvaltioissa.
- c) Mikäli postisiirtolaitoksella on sivukonttoreita euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan rekisteröidyn toimipaikan tai päätoimipaikan on pidettävä saamisia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat nämä sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitsevan sivukonttorin on pidettävä saamisia ja velkoja, joiden vastapuolina ovat euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka tai saman laitoksen muut sivukonttorit, sellaisina erinä, joiden vastapuolet ovat ulkomaisia vastapuolia.

Sektorien määritelmät

Sektoriluokitus perustuu EKT 2010:een. Euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitsevat postisiirtolaitosten vastapuolet eritellään niiden kotimaan sektorin tai institutionaalisen luokituksen perusteella Euroopan keskuspankin (EKP) ylläpitämien, tilastoinnissa käytettävien luetteloiden mukaisesti ja käyttämällä vastapuolten tilastollista luokittelua koskevia ohjeita, jotka sisältyvät EKP:n käsikirjaan ”Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers”.

Taulukko

Sektorien määritelmät

Sektori	Määritelmä
Rahalaitokset	Rahalaitokset, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklassa. Tämä sektori koostuu kansallisista keskuspankeista, luottolaitoksista, siten kuin ne määritellään unionin lainsäädännössä, rahamarkkinarahastoista, muista rahoituslaitoksista, joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastineita muilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa ainakin taloudellisessa mielessä, sekä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista, joiden pääasiallista toimintaa on rahoituksen välitys laskeamalla liikkeeseen sähköistä rahaa.
Julkisyhteisöt	Julkisyhteisösektoriin (S.13) luetaan kaikki institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kuluutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamin pakollisin maksuin, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt (EKT 2010, kohdat 2.111–2.113).

▼ B

Sektori	Määritelmä
Valtionhallinto	Tähän alasektoriin (S.1311) luetaan kaikki valtion ministeriöt ja keskusvirastot, joiden toimivalta normaalisti ulottuu koko talousalueelle, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.114).
Osavaltiohallinto	Tähän alasektoriin (S.1312) luetaan julkisen hallinnon elimet, jotka ovat erillisiä institutionaalisia yksiköitä ja hoitavat joitakin julkisen hallinnon tehtäviä valtionhallintoa alemmalla mutta paikallishallintoa ylemmällä tasolla, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen hallintoa (EKT 2010, kohta 2.115).
Paikallishallinto	Tähän alasektoriin (S.1313) luetaan julkisen hallinnon elimet, joiden toimivalta ulottuu ainoastaan talousalueen paikalliseen osaan, ei kuitenkaan sosiaaliturvarahastojen paikallisia laitoksia (EKT 2010, kohta 2.116).
Sosiaaliturvarahastot	Sosiaaliturvarahastojen alasektoriin (S.1314) luetaan ne valtionhallinnon, osavaltiohallinnon ja paikallishallinnon institutionaaliset yksiköt, joiden pääasiallista toimintaa on sosiaalietuuksien tuottaminen ja jotka täyttävät molemmat seuraavista kahdesta kriteeristä: a) lain tai asetuksen mukaan tietyt väestöryhmät ovat velvollisia osallistumaan järjestelmään tai maksamaan sosiaaliturvamaksuja; ja b) julkisyhteisö vastaa – riippumattomasti tehtävästään valvovana elimenä tai työnantajana – laitoksen hallinnosta maksuja ja etuuksia koskevilla ratkaisuilla ja hyväksymisessä (EKT 2010, kohta 2.117).
Muut sijoitusrahastot kuin rahamarkkinarahastot	Sijoitusrahastot, sellaisina kuin ne määritellään sijoitusrahastojen saamia ja velkoja koskevasta tilastoista annetun asetuksen (EU) N:o 1073/2013 (EKP/2013/38) 1 artiklassa. Tähän alasektoriin luetaan kaikki yhteissijoitusyritykset, rahamarkkinarahastoja lukuun ottamatta, jotka sijoittavat rahoitusvaroihin tai muihin kuin rahoitusvaroihin ja joiden tavoitteena on yleisöltä kerätyn pääoman sijoittaminen.
Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot + rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavat laitokset + konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja rahanlainaajat	<p>Muiden rahoituksen välittäjien kuin vakuutuslaitosten ja eläkerahastojen alasektori (S.125) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina (tai talletusten läheisinä vastineina), sijoitusrahasto-osuuksina tai liittyen vakuutus-, eläke- ja standarditakausvastuisiin institutionaalisilta yksiköiltä (EKT 2010, kohdat 2.86–2.94).</p> <p>Rahoituksen ja vakuutuksen välitystä avustavien laitosten alasektori (S.126) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti harjoittavat rahoituksen välitykseen läheisesti liittyviä toimintoja mutta eivät itse ole rahoituksen välittäjiä. Myös pääkonttorit, joiden kaikki tai useimmat tytäryhtiöt ovat rahoitusalan yrityksiä, luokitellaan tähän alasektoriin (EKT 2010, kohdat 2.95–2.97).</p> <p>Konserninsisäisten rahoitusyksiköiden ja rahanlainaajien alasektori (S.127) koostuu kaikista sellaisista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka eivät välitä rahoitusta eivätkä tuota rahoituksen välitystä avustavia palveluja ja joiden varoja tai velkoja ei valtaosin vaihdeta avoimilla markkinoilla. Tähän alasektoriin kuuluvat hallintayhtiöt, joiden hallussa on määräysvaltaan oikeuttavia osuuksia tytäryhtiöiden ryhmän pääomasta ja joiden pääasiallista toimintaa on ryhmän omistaminen ilman että ne tuottaisivat muita palveluja yrityksille, joiden pääoma on omistuksen kohteena; toisin sanoen hallintayhtiöt eivät hallinnoi eivätkä johda muita yksiköitä (EKT 2010, kohdat 2.98–2.99).</p>
Vakuutuslaitokset	Vakuutuslaitosten alasektori (S.128) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, joiden pääasiallista toimintaa on riskien hallintaan liittyvän rahoituksen välitys ensivakuutuksen tai jälleenvakuutuksen muodossa (EKT 2010, kohdat 2.100–2.104).

▼ B

Sektori	Määritelmä
Eläkerahastot	Eläkerahastojen alasektori (S.129) koostuu kaikista rahoitusalan yrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti ovat vakuutettujen henkilöiden sosiaalisten riskien ja tarpeiden hallintaan liittyvän rahoituksen välittäjiä (sosiaalivakuutus). Sosiaalivakuutusjärjestelminä eläkerahastot tarjoavat eläketuloja ja usein etuuksia, joita maksetaan kuoleman tai työkyvyttömyyden johdosta (EKT 2010, kohdat 2.105–2.110).
Yritykset	Yrityssektori (S.11) käsittää itsenäisinä oikeushenkilöinä pidettävät institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinatuottajia ja joiden pääasiallinen toiminta on tavaroiden ja palveluiden (paitsi rahoituspalveluiden) tuotanto. Tämä sektori sisältää myös muuta kuin rahoitustoimintaa harjoittavat yritysmäiset yhteisöt (EKT 2010, kohdat 2.45–2.54).
Kotitaloudet ja kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt	Kotitaloussektori (S.14) kattaa henkilöt tai henkilöryhmät kuluttajina ja markkinatavaroita ja rahoitus- ja muita palveluita tuottavina yrittäjinä (markkinatuottajina), jos tavaroiden ja palveluiden tuotanto ei ole erillisten yritysmäisistä yhteisöistä käsiteltävien yksiköiden toimintaa. Kotitaloussektoriin luetaan myös henkilöt tai henkilöryhmät tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalveluiden tuottajina omaa loppukäyttöä varten. Siihen kuuluvat yksityiset elinkeinonharjoittajat ja yhtiökumppanuudet, joilla ei ole itsenäistä oikeudellista asemaa – muut kuin yritysmäiset yhteisöt – ja jotka ovat markkinatuottajia (EKT 2010, kohdat 2.118–2.128). Kotitalouksia palvelevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen (KPVTY) sektori (S.15) koostuu voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka ovat kotitalouksia palvelevia erillisiä juridisia yksiköitä ja yksityisiä markkinattomia tuottajia. Niiden pääasialliset varat ovat kuluttajakotitalouksilta saatuja käteis- tai luontoismuotoisia vapaaehtoisia maksuja, julkisyhteisöjen suorittamia maksuja ja omaisuustuloja (EKT 2010, kohdat 2.129–2.130).

Instrumenttiluokkien määritelmät

- Tässä taulukossa esitetään yksityiskohtaiset vakiokuvaukset instrumenttiluokista, jotka kansalliset keskuspankit muokkaavat kansallisella tasolla sovellettaviksi luokiksi tämän asetuksen mukaisesti. Taulukko ei ole yksittäisten rahoitusinstrumenttien luettelo, eivätkä kuvaukset ole tyhjentyviä. Määritelmässä viitataan EKT 2010:een.
- Alkuperäinen maturiteetti eli maturiteetti liikkeeseenlaskun yhteydessä tarkoittaa rahoitusinstrumentin kiinteää määräaikaa, jota ennen sitä ei voi lunastaa (esim. velkapaperit) tai jota aikaisemmasta lunastuksesta seuraa jonkinlainen seuraamus (esim. tietyntyyppiset talletukset). Irtisanomisaika alkaa siitä hetkestä, jona instrumentin haltija ilmoittaa aikomuksestaan lunastaa instrumentin, ja päättyy sinä päivänä, jona haltija voi muuttaa instrumentin rahaksi ilman seuraamuksia. Rahoitusinstrumentit luokitellaan irtisanomisajan mukaan vain silloin, kun niillä ei ole sovittua maturiteettia.
- Rahoitussaamiset voidaan erotella toisistaan jälkimarkkinakelpoisuuden perusteella. Saaminen on jälkimarkkinakelpoinen, jos sen omistajuus on helposti siirrettävissä yhdeltä yksiköltä toiselle luovutuksen tai nimisiirron avulla tai johdannaisten tapauksessa korvaamalla se vastakkaisella sopimuksella. Kaikilla rahoitusinstrumenteilla voidaan käydä kauppaa, mutta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit on tarkoitettu kaupankäyntiin pörsissä tai kahdenvälisillä markkinoilla, vaikkei jälkimarkkinakelpoisuus edellytäkään varsinaista kaupankäyntiä.

Kuukausitaseen instrumenttiluokkien yksityiskohtaiset kuvaukset

SAAMISTEN LUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
1. Käteinen	Hallussa olevat eurosetelit ja -kolikot sekä ulkomaiset liikkeessä olevat setelit ja kolikot, joita käytetään yleisesti maksujen suorittamiseen.

▼ B

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
2. Lainat	<p>Hallussa olevat rahoitusvarat, jotka syntyvät, kun lainanantajat lainaavat varoja lainanottajalle, ja joista ei ole todisteena velkakirjaa tai joista on todisteena ei-siirtokelpoisia asiakirjoja. Tämä erä sisältää myös varat, jotka ovat tiedonantajien tekemien talletusten muodossa.</p> <p>Tähän erään kuuluvat seuraavat:</p> <p>a) Talletukset, siten kuin ne määritellään velkaluokassa 5.</p> <p>b) Ongelmaluotot, joita ei ole vielä maksettu takaisin tai poistettu luottotappioina</p> <p>Niiden lainojen kokonaismäärä, joiden takaisinmaksu on viivästynyt tai joiden takaisinmaksumahdollisuuksia voidaan muuten pitää osittain tai kokonaan heikentyneinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklassa olevan maksukyvyttömyyden määritelmän mukaisesti.</p> <p>c) Hallussa olevat ei-jälkimarkkinakelpoiset arvopaperit</p> <p>Hallussa olevat velkapaperit, jotka eivät ole siirtokelpoisia ja joilla ei voida käydä kauppaa jälkimarkkinoilla.</p> <p>d) Siirretyt lainat</p> <p>Lainat, joista on tosiasiallisesti tullut siirtokelpoisia, kirjataan saamiseraan ”lainat”, mikäli ei ole näyttöä siitä, että niillä käydään kauppaa jälkimarkkinoilla. Muuten ne pitäisi luokitella velkapapereihin (luokka 3).</p> <p>e) Talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla</p> <p>Velkainstrumentit, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat velkapapereita liikkeeseen laskevan laitoksen vaateita, joita voidaan esittää vasta sen jälkeen kun kaikki etusijalla olevat vaatimukset (esim. talletukset/lainat) on tyydytetty, joten ne ovat joiltain ominaisuuksiltaan osakkeiden ja osuuksien kaltaisia. Velkainstrumentteja, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, on tilastoitavissa käsiteltävä joko ”lainoina” tai ”velkapapereina” rahoitusinstrumentin luonteen mukaan. Mikäli postisiirtolaitoksen hallussa olevat kaikenlaiset saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, esitetään tilastointia varten yleensä yhtenä lukuna, tämä luku pitäisi sisällyttää erään ”velkapaperit” sillä perusteella, että saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla, ovat useimmiten pikemminkin arvopapereina kuin lainoina.</p> <p>f) Saamiset, jotka liittyvät takaisinmyyntisopimukseen tai arvopaperilainaukseen käteisvakuutta vastaan</p> <p>Sen rahan vastaerä, jonka tiedonantajat maksavat arvopapereista, jotka ne ostavat tiettyyn hintaan samalla sitoutuen myymään samat tai vastaavat arvopaperit takaisin tiettyyn kiinteään hintaan tiettyä myöhempänä ajankohtana, tai jonka tiedonantaja maksaa lainatessaan arvopapereita käteisvakuutta vastaan.</p> <p>Seuraavaa erää ei käsitellä lainana:</p> <p>Notariaattilainat</p> <p>Notariaattilainat ovat lainoja, jotka on otettu yhden osapuolen (jäljempänä ’omaisuudenhoitaja’) nimissä kolmannen osapuolen (jäljempänä ’edunsaaja’) puolesta. Notariaattilainoja ei pidä tilastoitavissa kirjata omaisuudenhoitajan taseeseen, mikäli varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle. Varojen omistuksesta koituvat riskit ja palkkiot kuuluvat edunsaajalle, jos a) edunsaaja kantaa luottoriskin lainan osalta, eli omaisuudenhoitaja vastaa ainoastaan lainan hallinnoinnista; tai b) edunsaajan sijoitus on vakuutettu tappioita vastaan, mikäli omaisuudenhoitaja joutuu selvitystilaan, eli notariaattilaina ei kuulu omaisuudenhoitajan sellaisiin saamisiin, jotka voidaan jakaa konkurssitilanteessa.</p>
3. Velkapaperit	<p>Hallussa olevat velkapaperit, jotka ovat velkatodistuksina toimivia jälkimarkkinakelpoisia rahoitusinstrumentteja, joilla käydään yleensä kauppaa jälkimarkkinoilla tai jotka voidaan korvata markkinoilla vastakkaisella sopimuksella ja jotka eivät takaa haltijalle mitään omistajan oikeuksia liikkeeseen laskevaan laitokseen.</p>

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	<p>Tähän erään kuuluvat</p> <p>a) hallussa olevat arvopaperit, jotka antavat haltijalle ehdottoman oikeuden kiinteään tai sopimuksen mukaiseen tuloon korkoina ja/tai määrättyinä kiinteinä summina, jotka maksetaan määräpäivänä tai -päivinä tai alkaen liikkeeseenlaskun yhteydessä yksilöidystä ajankohdasta;</p> <p>b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, edellyttäen, että on näyttöä jälkimarkkinakaupasta, kuten markkinatarkkailijien olemassaolosta, sekä esim. osto- ja myyntitarjousten eroihin perustuvista rahoitusvarojen säännöllisistä noteerauksista. Mikäli näin ei ole, ne pitäisi luokitella saamiseraan ”lainat” (ks. myös ”siirretyt lainat” luokassa 2d);</p> <p>c) saamistodistuksina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla (ks. myös ”talletuksina tai lainoina olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla” luokassa 2e).</p> <p>Arvopaperilainausoperaatioiden yhteydessä lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit pysyvät alkuperäisen omistajan taseessa (eikä niitä pidä siirtää väliaikaisen haltijan taseeseen), mikäli on olemassa käänteisoperaatiota koskeva kiinteä sitoumus eikä ainoastaan mahdollisuus siihen. Mikäli väliaikainen haltija myy saamansa arvopaperit, myyntitapahtuma on kirjattava suorana arvopaperitransaktiona ja kirjattava väliaikaisen haltijan taseeseen arvopaperisalkun negatiivisena positiona.</p>
3a/3b Velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta	<p>Nämä erät sisältävät seuraavaa:</p> <p>a) hallussa olevat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta;</p> <p>b) lainat, jotka ovat muuttuneet siirtokelpoisiksi järjestäytyneillä markkinoilla, eli siirretyt lainat, jotka luokitellaan velkapapereiksi ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta;</p> <p>c) alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden pituiset saamistodistukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin muilla saamisilla.</p>
4. Rahamarkkinarahasto-osuudet	Tähän saamiseraan kuuluvat hallussa olevat rahamarkkinarahasto-osuudet (ks. määritelmä asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 1 osan 2 jaksossa).

VELKALUOKAT

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
5. Talletukset	<p>Velkaerät, jotka tiedonantajien on maksettava velkojille (talletukset tai muut) ja jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 1 osan 1 jaksossa kuvattuja ominaisuuksia. Tiedonkeruuta varten tämä luokka jaotellaan yön yli -talletuksiin, määräaikaistalletuksiin ja irtisanomisehtoisiin talletuksiin.</p> <p>a) Talletukset ja lainat</p> <p>”Talletukset” kattavat myös ”lainat” postisiirtolaitosten vastuina. Käsitteellisesti lainat edustavat niitä postisiirtolaitosten saamia määriä, jotka eivät ole ”talletusten” muodossa. EKT 2010:ssä erotetaan toisistaan ”lainat” ja ”talletukset” sillä perusteella, kumpi osapuoli tekee aloitteen, eli mikäli se on lainanottaja, kyseessä on laina, mutta mikäli se on lainanantaja, kyseessä on talletus. Tilastoinnissa ”lainoja” ei pidetä erillisenä luokkana taseen vastattavaa-puolella. Sen sijaan velat, joita on pidettävä ”lainoina”, luokitellaan erittelemättä erään ”talletusvelat”, elleivät niitä</p>

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	<p>edusta jälkimarkkinakelpoiset instrumentit. Tämä on edellä esitetyn "talletusvelkojen" määritelmän mukaista. Postisiirtolaitoksille myönnettävät lainat, jotka luokitellaan "talletusvelkoihin", eritellään tilastointivaatimusten mukaisesti eli sektorin, instrumentin, valuutan ja maturiteetin mukaan. Tiedonantajien saamat syndikoidut lainat kuuluvat tähän luokkaan.</p> <p>b) Ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit</p> <p>Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset velkainstrumentit luokitellaan yleensä "talletusvelkoihin". Tiedonantajien liikkeeseen laskemat ei-siirtokelpoiset instrumentit, joista tulee myöhemmin siirtokelpoisia ja joista voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla, pitäisi luokitella uudelleen "velkapapereiksi".</p> <p>c) Vakuustalletukset</p> <p>Johdannaissopimusten vakuustalletukset (marginaalit) pitäisi luokitella "talletusvelkoihin", mikäli ne vastaavat postisiirtolaitoksiin talletettavaa käteisvakuutta mutta tallettajalla on niihin edelleen omistusoikeus ja ne on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan. Lähtökohtaisesti tiedonantajan saamat marginaalit pitäisi luokitella vain "talletusvelkoihin", mikäli postisiirtolaitos saa varoja, jotka ovat vapaasti käytettävissä jälleenlainausta varten; mikäli osa postisiirtolaitoksen saamista marginaalista on toimitettava edelleen toiselle johdannaismarkkinoiden osapuolelle, esimerkiksi selvitysyhtiölle, vain se osa, joka jää postisiirtolaitoksen käytettäväksi, pitäisi lähtökohtaisesti luokitella "talletusvelkoihin". Markkinoiden tämänhetkisten käytäntöjen monimutkaisuus saattaa aiheuttaa sen, että on vaikeaa yksilöidä marginaaleja, jotka ovat tosiasiallisesti maksettavissa takaisin, koska samalle tilille talletetaan toisistaan erittelemättä erilaisia marginaaleja, tai marginaaleja, jotka antavat postisiirtolaitokselle varoja jälleenlainausta varten. Näissä tapauksissa on hyväksyttävää, että nämä marginaalit luokitellaan "muihin velkoihin" tai "talletusvelkoihin".</p> <p>d) Korvamerkityt velat</p> <p>Kansallisen käytännön mukaisesti esim. leasing-sopimuksiin liittyvät "korvamerkityt velat" luokitellaan talletusvelkoina "määräaikaistalletuksiin" tai "irtisanomisehtoisin talletuksiin" niiden perustana olevan sopimuksen maturiteetin tai sopimusmääräysten perusteella.</p> <p>Seuraavaa erää ei käsitellä talletuksena: Notariaattisopimuksen perusteella saatuja varoja (talletuksia) ei kirjata tilastoitavaan postisiirtolaitoksen taseeseen (ks. "notariaattilainat" luokassa 2).</p>
5.1 Yön yli -talletukset	<p>Talletukset, jotka voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vaadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksুমääräystä, tiliin kohdistuvaa veloituskirjausta tai vastaavaa. Tähän erään kuuluvat</p> <p>a) talletukset (korolliset tai korottomat), jotka voidaan vaadittaessa vaihtaa rahaksi välittömästi tai talletuksentekopäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä ilman merkittäviä sakkomaksuja tai rajoituksia mutta joita ei voida siirtää;</p> <p>b) ohjelmistopohjaisessa tai kortiin perustuvassa sähköisessä rahassa (esim. ladattavilla rahakorteilla) sidottuina olevat rahamäärät, jotka edustavat ennakkoon maksettuja määriä (korolliset tai korottomat);</p> <p>c) lainat, jotka on maksettava takaisin lainan myöntämispäivää seuraavana päivänä viimeistään pankkipäivän päättyessä.</p>
5.2 Määräaikaistalletukset	<p>Ei-siirtokelpoiset talletukset, joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen sovitun kiinteän määräajan kulumista tai joiden ennaikaisesta rahaksi vaihtamisesta haltijan on maksettava jonkinlainen sakkomaksu. Tähän erään sisältyvät myös hallinnollisesti säänneltyt säästötalletukset, joissa maturiteettikriteeri ei ole merkittävä; ne luokitellaan maturiteettiluokkaan</p>

▼B

Luokka	Pääpiirteiden kuvaukset
	<p>”yli 2 vuoden” talletukset. Rahoitustuotteet, joihin liittyy korontarkistussääntöjä, on luokiteltava varhaisimman maturiteetin mukaan. Vaikka määräaikaistalletuksiin saattaa liittyä mahdollisuus muuttaa ne rahaksi aikaisemmin ennakkoilmoituksen jälkeen tai vaikka ne voidaan maksaa vaadittaessa takaisin tietyin seuraamuksin, näitä ominaisuuksia ei pidetä luokittelun kannalta merkityksellisinä.</p>
5.2a/5.2b Talletukset, joiden maturiteetiksi on sovittu enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta	<p>Nämä erät sisältävät seuraavaa:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, ja joita ei voida vaihtaa rahaksi ennen tämän maturiteetin täyttymistä; b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa edellyttäen, että nostosta on ilmoitettu etukäteen; jos ilmoitus on tehty, nämä talletukset on luokiteltava erään 5.3a; c) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä maturiteetti, joka on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta, mutta jotka voidaan nostaa ennen tuota määräaikaa tietyin sakkomaksuihin; d) enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden mutta enintään 2 vuoden kuluessa suljettavien johdannaissovimusten vakuusmaksut, jotka vastaavat luottoriskiltä suojautumiseksi maksettavaa käteisvakuutta mutta joihin tallettajalla on edelleen omistusoikeus ja jotka on maksettava takaisin tallettajalle, kun sopimus suljetaan; e) lainat, jotka joko perustuvat asiakirjoihin, jotka eivät ole siirtokelpoisia, tai jotka eivät perustu velkakirjaan, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; f) postisiirtolaitosten liikkeeseen laskemat jälkimarkkinakelpoiset saamistodistukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään 1 vuosi / yli 1 vuotta ja enintään 2 vuotta; g) postisiirtolaitosten alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään 1 vuoden / yli 1 vuoden ja enintään 2 vuoden pituisina talletuksina tai lainoina liikkeeseen laskema velka, jolla on huonompi etuoikeus kuin muilla veloilla.
5.3. Irtisanomisehtoiset talletukset	<p>Ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla ei ole sovittua määräaikaa mutta joihin sovelletaan irtisanomisaikaa, jonka kuluessa rahaksi vaihtaminen ei ole mahdollista tai on mahdollista vain seuraamuksin. Tämä luokka sisältää sellaiset mahdollisesti lain mukaan vaadittaessa takaisin maksettavat talletukset, joihin kansallisen käytännön mukaan kuitenkin sovellettaisiin sakkomaksuja ja rajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan ”enintään 3 kuukautta”), ja sijoitustilit, joilla ei ole irtisanomisaikaa eikä sovittua määräaikaa mutta joissa on nostorajoituksia (luokitellaan maturiteettiluokkaan ”yli 3 kuukautta”).</p>
5.3a Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta	<p>Tähän erään kuuluvat</p> <ul style="list-style-type: none"> a) talletukset, joilla ei ole kiinteää määräaikaa ja joihin sovellettava irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta; jos talletuksen nostaminen ennen tuota irtisanomisaikaa (tai jopa vaadittaessa) on mahdollista, nostosta aiheutuu sakkomaksu; ja b) ei-siirtokelpoiset talletukset, joilla on kiinteä määräaika mutta joihin on sovellettu alle 3 kuukauden irtisanomisaikaa, jotta ne voitaisiin nostaa ennen määräaikaa. <p>Talletukset, joiden irtisanomisaika on enintään 3 kuukautta, sisältävät lisäksi ei-siirtokelpoiset avistalletukset ja muut vähittäispankkitoimintaan liittyvät talletukset, jotka ovat lain mukaan vaadittaessa maksettavia mutta joiden rahaksi muuttaminen johtaa merkittäviin sakkomaksuihin.</p>

LIITE III

**VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN
TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA**

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:
 - a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
 - b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
 - c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
 - d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaisille kansallisille keskuspankeille.
2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:
 - a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi saamisten ja velkojen on täsmättävä, välisummien ja loppusumman on täsmättävä);
 - b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
 - c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
 - d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita tietomäärästä, lukujen pyöristämisestä ja desimaalien määrästä tietojen teknistä siirtoa varten.
3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:
 - a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
 - b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten eroja;
 - c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.
4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

▼B*LIITE IV***Vastaavuustaulukko**

Asetus (EY) N:o 1027/2006 (EKP/2006/8)	Tämä aset
1–3 artikla	1–3 artikla
—	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
7 artikla	10 artikla
Liite I	Liite I